

למצרים היה חלק בזה. כל העסק נכנס לאיוו הקפאה עמוקה, שבאמצע עוד מילחמת-הלי-כנון, ועוד כמה דברים, רציחתו של סאדאת ב-1981.

במאמר מוסגר, אני מוריד את הכובע לפני מובארכ, אני אומר זאת לא רק כדי למצוא חן בעיניו, אתה מכיר אותו ממתי. גם זה שהוא מחזיק שמונה שנים. הוא קיבל את מצריים בתנאים לא-נורמליים, הוא נכנס לנעליו של אדם גדול, שנרצח, לא מת מוות טבעי, כשי-מצריים לגמרי מגורה עליידי העולם הערבי, חוץ מנסיכות עומאן. וההאשמות שאתם, הן מצרים, מכרתם את נישמתכם בשביל לקבל בחזרה את סיני.

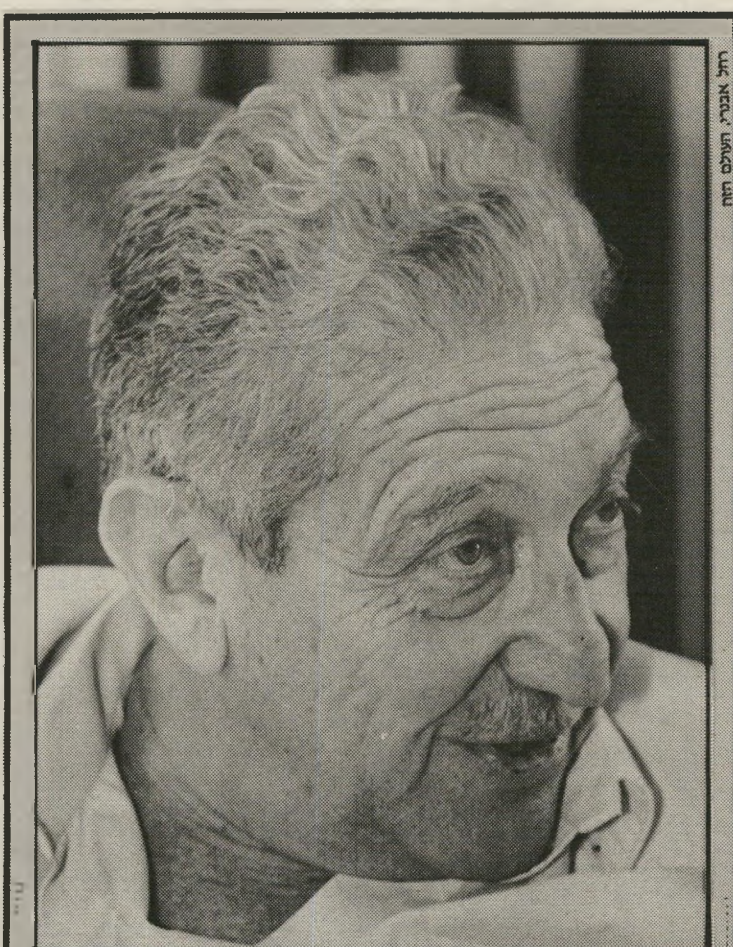
היום יושב לך נשיא אחר שמונה שנים, כשהמצב הפנימי במצריים יציב. קשה לתקן אותו, כי יש ריבוי טבעי של 1.2 אחוז. ככל אופן, אתה ראתה את קאהיר בזמן האחרון, התקרמות אדירה.

כל העולם הערבי איתו, מי קצת יותר, מי קצת פחות. ואם הוא יושב בתוכם ונואם נאום, ובקהל יושב אסד, ויושב קדאפי, ויושב ערפאת, וערפאת הוא כרביית במצריים, וחור-סיין כרביית במצריים. יש תמונה של מובארכ כשהוא מחזיק ביד אחת את ערפאת וביד שנייה את חוסיין. הוא הגיע להיות פיגורה ערבית מרכזית. יחסים מצוינים עם סדאם חוסיין. אפילו סוריה, שהיא אנטי כוון, היא לא לגמרי תוקפת אותו, לא לגמרי.

ועם כל זאת הוא ממשיך בהסכסוך-השלום עם ישראל.

יהודים תיכף יגידו: תעשה לי טובה. אני לא עושה טובה, אבל צריך להבין את זה ולכבד את זה.

עכשיו, במצב הזה, אני כן מאמין שהשותף שלנו, ברה-שית, צריך להיות ערפאת. אבל אם אני אפגש אותו היום, אני חושב שאני אקבל כותרת יום-יומיים, סקנרל גדול — תרומה גדולה זה לא יהיה. להמשיך ולדבר כפי שאני מוכר, ולטעון במשך כל הזמן שמצריים היא הגורם, כשכולם התנגדו לזה — אני יכול להגיד שזה מה שאמרתי למדי-שלה במשך חמש השנים האחרונות — לר-עתי זה חשוב. ואם תרמת את תרומתי הקי-טנה, מה טוב. ואני לא חושב שזה רק אני. לאמריקה יש השפעה, ולמצב יש השפעה, ולא-ינא-יפאדה יש השפעה. זה שאחרי הרבה זמן שרה-ביטחון ונשיא-מצריים ישבו ודיברו ביחד, וכנראה התחילו למצוא שפה משותפת, אינשאללה, אני חושב שזה יותר חשוב מאשר אם הייתי נפגש עם ערפאת, מרבץ צילום והוטף כותרת. אני חושב שגם ערפאת מבין זאת.

אבנרי: אז צא עכשיו להיפגש עם ערפאת! וייצמן: עקרונית אני מוכן. אבל מה זה היה מועיל? הייתי מקבל כותרות ועוד כמה צרות, אבל כרגע זה אינו תורם. אני חושב שגם ערפאת מבין את זה.

מחכה לרבין

● לאן זה מוביל? לאן רבין מוביל?

עד עכשיו זה הרצאה ארוכה. (שם לב ליונה שושבה ליד החלון) דרך אגב, אני לא מאמין ביונים ובניצים. כבר אמרתי את זה. אני מחפש נמרים. יש לי נחשים ועקרבים. אני לא צורך ציפור זה דבר כזה יפה, מה אתם מכניסים אותה לפוליטיקה? בפוליטיקה יש עקרב, זה אני מבין, שועלים, צבועים, מקסי-מום אם אתה רוצה אריה או נמר. אבל יונים וניצים?

בכלל, מה זה היום ימין ושמאל? אני היום "שמאלני", עם בריכת-השחייה שלי בקיסריה ודויד לוי ימין. זה קישקוש. צריך להפסיק עם הטרימינולוגיה של ימין ושמאל. מה זה רוסיה? ובאותו יום שאיפוקה קיבל 100 מיליון דולר מהמשלה הפורלית, כדי להציל את קריוולר. נגמר הקאפיטליון האמריקאי הא-מיתי. אני בעד זה, אני חושב שצדק, אבל העולם ברגע שזה מתפוצץ ברוסיה, הולך עוקש למצוא את שביל-הזהב בין שני הדי-כרים.

אבל פה יושבים ולא מסתכלים על מה שקורה בעולם. כולנו יושבים ומסתכלים על

משה (ריין) התפטר כמעט שנה לפני. הוא בפברואר 1979, ואני ביוני 1980.

אני מעריך שבאיוה שהוא מקום, ואני אש-תמש אפילו במילים בוטות, בגין התחרט על חתימת הסכם קמפ-דייוויד. הוא הבין באיוה שהוא מקום שהוא שם את עתיד ארץ-ישראל השלמה על קרן-הצבי. התגובה של גאולה כהן, מנקודת-הראות שלה, היתה נכונה. כמו שהתגובה שלי, מנקודת-הראות שלי, היתה נכונה.

ולכן, השהייה הארוכה הזו של 10 שנים, כששום דבר לא זו.

מצבנו הפוליטי היום פחות טוב ממה שהיה. מצבנו הכלכלי היום פחות טוב ממה שהיה. מצבנו הביטחוני-פנימי היום פחות טוב ממה שהיה. מצבנו הביטחוני הכללי הוא כשי-דר. הנושא המדיני נעצר.

בין השאר זה קיבל תנופה בגלל האינתי-פאדה. אבל אני חוזר ואומר, אי-קיום תהליך האוטונומיה — ויכתבו שהמצרים אשמים, כולם אשמים. בוודאי אנחנו לא נקיים, וגם

המצרי נפטר, איברהים קאמל התפטר, גאמסי עף. אצלנו, בגין יושב בבית, שייברל לחיים ארוכים, משה ריין בנהלל, ואני עוד איך שהוא מחזיק. באמת זה לא חשוב.

זה נשבר על הנושא הפלסטיני. זה לקח אז עוד 10 חודשים, עם משברים פוליטיים אדי-רים. אני נסעתי, בין מיפגש איסמעליה ובין מיפגש קמפ-דייוויד, וואלה, אני חושב שהייתי במצריים איוה שמונה-עשר פעמים. היה לי קרטלפון ישיב פה מהמישר של בקרייה, ממישר-הביטחון, לשרה-ביטחון המצרי, רבי-רים שכבר שכחנו, לפני 11 שנה.

הרי זה מוכיח, יותר מכל דבר אחר, גם כשיש כבר רצון, כמה שהי-הירברות האישית חיונית.

נכון. לכן אני מלא תיקווה. התעוררתי, כמו אחד שנתנו לו דקירה, כשיצחק (רבין) נסע למצריים. אני חושב שזה המעשה הכי חשוב שקרה כרגע.

אבל קודם נגמור את עניין בגין. אני לא בא אליו עכשיו בטענות רטרואקטיביות.

כרגע, 12 שנה אחרי שסאדאת הגיע לארץ — זה יהיה בעוד חודשיים, זה המון זמן! — כל היהודים מדברים על זה שצריך הסדר ביניים, להתרגל, לראות איך נחיה יחד. חבי-רים יקרים, כמה זמן אנחנו צריכים עוד להת-רגל?

בואו נראה איך התרגלנו למצריים. נכון, זה לא הבעייה הפלסטינית, הם לא יושבים ליד כפרסבא והם לא יושבים ליד ירושלים. אני מתחיל בזאת: האם אני האמנתי, כשי-אני התמנתי כשרה-ביטחון ביוני 1977, שבי-סוף השנה נשב עם סאדאת ועם שרה-ביטחון המצרי? תהרגו אותי! אם היית בא ואומר לי — אולי אתה ראתה והיית בא ואומר — אתה שרה-ביטחון, אתה תשב בעוד ארבעה-חמישה חודשים עם סאדאת, הייתי אומר: עזוב, אורי, אל תבלבל את המוח!

אבל לאחר שקרה הדבר הגדול הזה — וכאן מגיעים קומפלימנטים לשניים, גם לסא-דאת וגם לבגין, בגין יכול להיכנס להיסטור-יה כראשון שחתם על הסכם-שלום. אני הייתי מוסיף מיפגש ואומר: הוא גם לא שעייב את התהליך. שיטלח לי בגין, שאולי יקרא את זה והוא יושב בביתו, ואני לא רוצה לפגוע בו, שיחיה עוד חיים ארוכים וטובים, ויכול להיות שאני מבין אותו, כי באיוה מקום יכול להיות שתיקווה היתה רק להגיע להסכם עם מצריים, ולשים את סיני על שולחן העסק, לתת איוה מסשפתים לפלסטינים ולעבור לסדרה-היום.

● יש להניח שזה מה שהיה.

יכול להיות...

● אתה לא בטוח?

תראה, ישבתי פעם באיסמעליה עם סא-דאת, אשתי, ראש-המודיעין ואשתו, ואמרתי לו: תדע לך, כשאנתה ובגין החלטתם ללכת לפוליטיקה, התיאטרון הפסיד שני אר-טיסטים גדולים. ראש-המודיעין המצרי כמי-עט עשה חור בריצפה.

וזה נכון. בשביל שינויים גדולים כאלה אולי צריכה להיות איוושה דרמטיוזיה, ובשי-ביל זה צריך להיות ארטיסטים. ואלה היו שני ארטיסטים.

עוד דבר. אמרתי לגאולה כהן הרבה פע-מים: גאולה, אני עובתי את בגין מפני שהוא טתם את הדרך שאנחנו התחלנו בה. את עזבת את בגין בגלל הרך שהוא התחיל בה.

מה שקרה כאן זה שהמצרים לא היו מוכנים ללכת, לפני שהם הביטחו לפחות באחוז מסר-יים שתהליך-השלום עם מצריים יהיה גם תה-חלת תהליך הפיתרון של הבעייה הפלסטי-נית.

● דיין נפגש עם טוהאמי במארה-קו, לפני ביקור סאדאת, האם הבטיח לו משהו בעניין זה?

אינני יודע. אני יודע מה היה באיסמעליה. ארבר רק על דברים שבהם הייתי נוכח. ב-27 ברצמבר 1977 נפגש בגין עם סאדאת, עם הפמליה, משה ואני, הוא עם ראש-משלתו, שכבר הלך לעולמו...

זה היה בשעשעית לי היברות עם מובארכ על הראש?

נכון, וואלה, אתה זוכר את המיפגש הזה. היו תיקוות אריקות. על מה הוא נשבר? על הצהרה משותפת על הבעייה הפלסטינית. ואם אתה זוכר, אז נשבר עם שרה-חוזן המצרי, איברהים קאמל — דרך אגב, כולם ששיחקו אז במישחקים — אינם. ראש-המשלה